

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D. S.**, bývajúceho v Č. zastúpeného, H., K. & P., s.r.o., so sídlom v B., v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát Mgr. P. K., proti žalovanému **I. D.**, bývajúcemu v Ď., zastúpenému JUDr. L. Š., advokátom so sídlom v K., **o zaplataenie 100 000,-- Sk (3. 319,39 EUR) s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 15 C 194/04, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 6. novembra 2008 sp.zn. 2 Co 349/2007 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 6. novembra 2008 sp.zn. 2 Co 349/2007 v zmeňujúcom výroku vo veci samej a v súvisiacom výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na Okresnom súde Košice - okolie 3. mája 2004 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 100 000,-- Sk (3. 319,39 EUR) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,0425 % z tejto sumy za každý deň omeškania od 16. marca 2002 až do zaplataenia. V žalobe uviedol, že spolu so žalovaným boli spoluvlastníkmi nehnuteľností v kat. úz. K., a to on v $\frac{1}{4}$ a žalovaný v $\frac{3}{4}$ spoluvlastníckeho podielu. Kúpnu zmluvou z 15.3..2002 nehnuteľnosti predali za kúpnu cenu 800 000,-- Sk (26 555,14 EUR), ktorú prevzal žalovaný. Z časti kúpnej ceny pripadajúcej na jeho podiel, t.j. zo sumy 200 000,-- Sk (6 638,78 EUR) mu žalovaný vyplatil len sumu 100 000,-- Sk a na výzvu na zaplataenie zostatku, teda ďalších 100 000 Sk, nereagoval.

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom z 24. júna 2005 č.k. 15 C 194/2004-49 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 24 174,-- Sk (802,43 EUR) na účet jeho zástupcu (advokáta) do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zamietnutie žaloby odôvodnil neunesením dôkazného bremena žalobcom, keď ten podľa jeho názoru nepreukázal, že od žalovaného prevzal iba sumu 100 000,-- Sk. Vyslovil záver, že naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný odovzdal žalobcovi sumu 200 000,-- Sk.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací na odvolanie žalobcu rozsudkom z 27. apríla 2006 sp.zn. 2 Co 301/2005 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100 000,-- Sk s 8 % úrokmi z omeškania ročne od 23.11.2004 do zaplatenia, to všetko do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku (v časti úrokov z omeškania nad prisúdený rozsah) žalobu zamietol a rozhodol aj o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi v rovnakej lehote náhradu trov konania na účet jeho zástupcu (advokáta) 41 426,50 Sk (1. 375,11 EUR). Na rozdiel od súdu prvého stupňa bol toho názoru, že dôkazné bremeno v konaní neunesol žalovaný, pretože pokiaľ tvrdil, že žalobcovi vyplatil celú na neho pripadajúcu časť kúpnej ceny, t.j. sumu 200 000,-- Sk, bolo jeho povinnosťou toto tvrdenie preukázať. Túto povinnosť žalovaný nesplnil, keďže ním navrhnutí a prvostupňovým súdom vypočutí svedkovia nepotvrdili splnenie dlhu v sume 200 000,-- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací na dovolanie žalovaného rozsudkom z 25. októbra 2007 sp.zn. 4 Cdo 174/2007 rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 27. apríla 2006 sp.zn. 2 Co 301/2005 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Takto rozhodol poukazujúc na vadu konania spočívajúcu v nesprávnom obsadení súdu (príslušného senátu krajského súdu).

Krajský súd v Košiciach po zrušení a vrátení veci bez nariadenia pojednávania opätovne rozhodol o odvolaní žalobcu rozsudkom zo 6. novembra 2008 sp.zn. 2 Co 349/2007 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100 000,-- Sk s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 23.11.2004 do zaplatenia, to všetko do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku (v časti úrokov z omeškania nad prisúdený rozsah) žalobu zamietol a rozhodol aj o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi v rovnakej lehote náhradu trov konania na účet jeho zástupcu (advokáta) 41 426,50 Sk. Rovnako ako vo svojom prvom

rozsudku poukázal na to, že dôkazné bremeno v konaní neunesol žalovaný, ktorý svoje tvrdenie, že žalobcovi vyplatil 200 000,- Sk nepreukázal, keďže ním navrhnutí a súdom prvého stupňa vypočutí svedkovia túto skutočnosť nepotvrdili.

Aj proti tomuto v poradí druhému rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu vo vyhovujúcom výroku vo veci samej a v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okrem nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom namietal, že odvolací súd nedoplnil dokazovanie výsluchom svedkov, hoci, keby tak bol urobil, bol by dospel k iným záverom.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1.. O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. možno dovolanie odôvodniť len niektorým alebo niektorými z dôvodov taxatívne v ňom určených. Z obsahu dovolania v predmetnej veci vyplýva, že dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., t.j. že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Medzi tzv. iné vady konania, majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, patrí napr. aj skutočnosť, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z iného skutkového základu než súd prvého stupňa bez toho, že by postupoval podľa § 213 ods. 3.. O.s.p. a zopakoval dôkazy, na ktorých založil svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa, resp. sám doplnil dokazovanie.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu a najmä z rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že prvostupňový súd odôvodnil zamietnutie žaloby nielen neunesením dôkazného bremena žalobcom, ale aj skutkovým záverom, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané splnenie dlhu žalovaným v celom rozsahu. Odvolací súd správne konštatoval nesprávny procesnoprávny záver súdu prvého stupňa o neunesení dôkazného bremena žalobcom (keďže toto zaťažovalo žalovaného, ktorý bol povinný preukázať svoje tvrdenie, že dlh splnil v celom rozsahu). Zároveň sa však odklonil od skutkového záveru prvostupňového súdu (na rozdiel

od ktorého dospel k záveru, že žalovaným navrhnutí a prvostupňovým súdom vypočutí svedkovia nepotvrdili splnenie dlhu žalovaným v rozsahu 200 000,-- Sk) a to bez toho, aby dôkazy zopakoval a riadne ich vyhodnotil. Tento postup odvolacieho súdu bol v rozpore s ustanovením § 213 ods. 3.. O.s.p., podľa ktorého ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám. Konanie pred odvolacím súdom tak bolo postihnuté vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolaciemu súdu preto neostalo iné, než rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti z tohto dôvodu zrušiť (§ 243b ods. 1.. O.s.p.) a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odvolacieho súdu na nariadenom pojednávaní zopakovať dôkazy vykonané súdom prvého stupňa, riadne ich vyhodnotiť a vo veci opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí rozhodne znova aj o trovách pôvodného ako aj dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. septembra 2010

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová